

कीदृशा देवाः अप्रायुवः प्रकर्षेणायुवन्ति प्रमाद्यन्ति ते प्रायुवः यौतेः द्विप् तुग-
भाव आर्षः न प्रायुवः अप्रायुवः अनालसा अस्माकं वृद्धौ भवत्वित्यर्थः तथा दि-
वे-दिवे अहन्यहनि प्रत्यहं रक्षितारः पालकाः ॥ १४ ॥

देवानां भद्रा सुमतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरिभि नो निर्वर्तताम् ।

देवानां सख्यमुपसेदिमा वयं देवा न आयुः प्रतिरन्तु जीवसे ॥ १५ ॥

भद्रा कल्याणकारिणी देवानां सुमतिः शोभना बुद्धिः नोऽस्मान्प्रति अभिनि-
वर्ततामस्मदभिमुखी भवतु । कीदृशानां देवानाम् ऋजूयताम् ऋजु अवक्रं यन्ति
गह्वन्ति ऋजुयन्तस्तेषाम् इणः शतप्रत्ययः अवक्रगामिनाम् यद्वा ऋजुमवक्रं साधुं य-
जमानं कामयन्ते ते ऋजूयन्ति सुप आत्मनः क्यच् ऋजूयन्ति ते ऋजूयन्तस्तेषाम् क्य-
जन्ताह्नु साधुं यजमानं कामयमानानामित्यर्थः । किं च देवानां रातिः दानं नो
ऽस्मानभिनिवर्तताम् देवा अस्मभ्यं ददत्वित्यर्थः । देवेभ्यो लब्धदाना वयं देवानां
सख्यं मैत्रीमुपसेदिम प्राप्नुयाम सदेर्लिङि उत्तमवङ्गवे रूपं संहितायां दीर्घः । देवा
नोऽस्माकं सखीनामायुः जीवसे जीवितुं प्रतिरन्तु प्रवर्धयन्तु ॥ १५ ॥

तान्पूर्वया निविदा ब्रूमहे वयं भगं मित्रमदितिं दक्षमस्त्रिधम् ।

अर्यमणं वरुणं सोममश्विना सरस्वती नः सुभगा मयस्करत् ॥ १६ ॥

पूर्वया प्राचीनया अकृत्रिमया स्वयम्भुवा निविदा वाचा वेदरूपया वयं ता-
न्प्रसिद्धान्देवान्ब्रूमहे आह्वयामः । निविदशब्दो वाग्वाचकः । तान्कान् तत्राह
भगं मित्रमदितिं देवमातरम् दक्षं प्रजापतिम् अर्यमणं वरुणं सोममश्विना अश्वि-
नौ । अस्त्रिधमिति भगादीनां विशेषणम् न स्नेधते च्योतते सोऽस्त्रित् तमच्युतस-
द्भावम् । किं च शोभनं भगं भाग्यं यस्याः सा सुभगा भजनीया सरस्वती भगा-
दिसंहिता नोऽस्माकं मयः करत् सुखं करोतु ॥ १६ ॥

तन्नो वातो मयोभु वातु भेषजं तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः ।

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवस्तदश्विना शृणुतं धिष्या युवम् ॥ १७ ॥

वातः पवनः नोऽस्माकं भेषजमौषधं दत्तं यथा तथा वातु वा गतिगन्धन-